

אותנו ואמר שאם יבואו לגרש אותנו, עלינו לקחת מקלות ולהילחם. הוא אמר שאם הגברים יפלו במערכה, יצטרכו גם הנשים להילחם. אחר-כך הוא דיבר על התאבדות הפגנתית בהרים, כך שכל העולם ישמע עלינו.

„אחרי שנודע על ההתאבדות בגויאנה, הפסיק שליח לדבר על הקשרים שהיו לו עם ג'ונס. גם לא דיברו יותר על התאבדות. אבל מהעיתונים למדתי שהחיים בגויאנה, כשמישהו אצלנו היה שואל יותר מדי, ומראה סימנים של התמרדות, היו מכים אותו, מגלחים את שיערראשו ומשי-ליכים אותו לרחוב עטוף בשק. זה גם מה שעשו בגויאנה.

„אחרי שקראתי בעיתונים על ההתאבדות בגויאנה, סיפר גדליה בן-ישראל, „הת-חלתי להבין שאנחנו הולכים בעצם באותה הדרך. גיליתי פתאום שדברים שקורים אצלנו, נהג לזרוק את ספר התנ"ך על הריצה, ולומר לבני הכת שלו שהוא בעצם האלוהים. שליח בן-יהודה נהג לעשות אותו דבר.

„לשליח בן-יהודה היה בית-ספר ב-דימונה, שנקרא בית-הספר של הנביאים. שם הוא לימד אותנו את עקרונות הדת והאמונה. אני זוכר שהוא היה מתפאר שהוא מכיר אישית את ג'ים ג'ונס ושפילו שימש לו מורה. זה היה הרבה לפני ההת-

פרצופו האמיתי של מנהיג הכת, ולגלות לתושבי המדינה את מטרותיה האמיתיות של הכת. במסיגרה גילוינו הוא הרחיב במיוחד את הדיבור על המנהיג הרוחני של הכת, שליח בן-יהודה, ששמו הקודם היה לואיס ברייט. לדברי גדליה היה ברייט מדריכו וחברו הקרוב של ג'ים ג'ונס. המנהיג המפורסם של כת אחרת שהכריזה שמו קץ לחייהם בהתאבדות-המונית, בנובמבר 1978 בגויאנה שבאמריקה. גדליה סיפר כי שליח בן-יהודה הגה רעיון, שלפיו יפרשו הכושים העבריים להרי-הנגב, ו-יצומו עד מוות, במגמה לאלץ את הגורר מים הממלכתיים לבטל את איסור הכניסה לארץ, שהוטל על בני-יעד.

„מה ששבר אותי לבסוף היה המצב הכלכלי הגרוע. עבדתי קשה, ומסרתי תמיד את כל הכסף שלי למנהיגים של הכת. הם היו לוקחים מכולם את הכסף, ונותנים לנו רק סכום-קטן. גם האוכל לא היה מספיק. תמיד היינו רעבים. אבל הגרוע ביותר קרה כשאשתי הייתה בהריון. היא הייתה צריכה לקבל אוכל דיאטתי מיוחד. לי לא היה מספיק כסף לקנות לה. ביקשתי שיעזרו לנו, אבל סירבו לתת לי. אחרי שבמשך שנים נתתי את המשי-כורת שלי לטובת הכלל, כשפעם אחת הייתי צריך עזרה, הם אמרו לי לא.

עלילות

של שונא

מנהיגם של הכושים העבריים, בן-עמי בן-ישראל (40), הוא גם האיש שהביאם ארצה. שמו הקודם היה בן קרטור. בן-עמי, המדבר עברית צחה, מקפיד לקרוא לכת שהוא עומד בראשה בשם „עִבְרִים יִשְׂרָאֵלִים“, ומשטיט את המילה „כושים“. את בני-הכת הוא מכנה אחים. סיפור בן-עמי בן-ישראל:

מסע ההשמצות נגדנו החל לפני כארבע שנים. מאז לא מפסיקים לרדוף אותנו ולהעליל עלינו עלילות. גדליה הצטרף למסע הזה נגדנו: הוא שונא אותנו מעומק-ליבו.

אנחנו חיים בקומונה. כל הרכוש שלנו משותף, ואת כל מה שיש לנו אנחנו מחלקים שווה בשווה. יום אחד, גדליה החליט לצאת נגד השיטה הזאת. כשהרוב היו נגדו הוא החליט לפרוש. אשתו בחרה להישאר, וזה מה שהרגיו אותו. הוא טען שאנחנו מחזיקים אותה בכוח, אבל עובדה היא שהמישטרה היתה כאן ומצאה שזה לא נכון.

כשגדליה ראה שהחוק לצידנו, הוא החליט להעליל עלינו עלילות. הוא טען שאנחנו כת של מתאבדים. זאת היא שטות. אנחנו מאמינים שיעודו של עמ-ישראל הוא להתעלות ולשמש אור-לגוים. העיקרון שמנחה אותנו הוא לחיות חיי-צדק ואמת. המוות רחוק ומנוגד לנו, לכן זה לא הגיוני. לא היו לנו מעולם כוונות להתאבד. לא יתכן שמישהו מבין אחינו יעלה בכלל רעיון כזה.

האיש שלו ייחס גדליה את יוזמת ההת-אבדות, שליח בן-יהודה, הוא אחד האנשים היקרים והמכובדים ביותר שלנו. הוא נקרא בפי האחים מורה-יצדק. תפקידו הוא בעיקר חינוכי. הוא מלמד את עקרונות האמונה שלנו, שהם היסודות הגוף והנפש מן החומריות. מזיהום האוויר, מהאלימות (המשך בעמוד 74)

נרות שבת הכושים העבריים מקיימים את כל המיצוות הכתובות בתנ"ך. להם גם בית-כנסת באחד המיקלטים בשכונתם. בני-הכת אוכלים מזון צימחוני בלבד. בימי שבת הם נוהגים לצום. בחגים הם עורכים מסיבות.

אבדות בגויאנה, אבל ג'ונס היה כבר אז מנהיג מפורסם וכולנו שמענו עליו.

„בשנת 1975 גורשו כמה כושים-עבריים מהארץ. אני זוכר ששליח בן-יהודה אסף

המנהיג בן-עמי בן-ישראל, ש-שמו הקודם היה בן קרטור, הוא האיש שהביא את הכושים.

חיך ילדי הכושים העבריים הם ילדים שמחים וחברותיים. ל-רבים מהם יש חברים מבין ילדי השיכון.

הכוהנים צועדים כוהני הכושים העבריים חוזרים עטופי טליתות מתפילת שבת. הכוהנים אחראים על הטכסים ה-דתיים. הם חייבים להיות טהורים במיוחד. ילדה לבושה בגדי שבת.